

[Udenrigsministeren]

at fortsætte den humanitære bistand, der ydes Mellemamerika, og som hovedsagelig formidles gennem Folkekirkens Nødhjælp. Af den bevilling på i alt 7 mill. kr., som netop er blevet godkendt af finansudvalget, vil 2 mill. kr. blive ydet til humanitært hjælpearbejde i Nicaragua, og disse midler vil blive fordelt gennem en sammenslutning af protestantiske kirker, der har anmodet om støtte til et nødhjælps- og genbosætningsprogram for mere end 30.000 mennesker.

Foruden den bilaterale danske bistandsindsats, som jeg her har gjort rede for, deltager vi jo fra dansk side i EFs bistand til Mellemamerika. Regeringen tillægger det bistandssamarbejde med de mellemamerikanske lande, EF har etableret, meget stor betydning. Vi har fra dansk side argumenteret for den størst mulige udvidelse af EFs bistand og har ligeledes stærkt støttet den udformning, bistandsprogrammet har fået med hovedvægten på støtte til bestræbelser på at opnå selvforsyning med fødevarer og bedre sundhedsforhold. Særlig i Nicaragua tager EFs bistand direkte sigte på den økonomiske og sociale genopbygning af landet. Hovedvægten ligger her på integrerede landbrugsprojekter samt udbygning af uddannelses- og sundhedsfaciliteter.

Danmark yder som nævnt en meget klar politisk støtte til Contadoralandenes fredsbestræbelser. Danmark yder ligeledes sammen med sine EF-partnere en væsentlig økonomisk bistand til landene i området. Danmark yder herudover Nicaragua en betydelig udviklingsbistand. Det er regeringens hensigt at videreføre denne linje i dansk Mellemamerikapolitik.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt starte med at takke udenrigsministeren for redegørelsen. Mange af de synspunkter, udenrigsministeren fremlagde, er vi meget enige i, men der er desværre også nogle synspunkter, vi ikke er enige i.

Vi er enige i, at der er meget lidt i Centralamerika, der er helt hvidt. Til gengæld synes vi, der er meget, der er helt sort. Vi er selvfølgelig også enige i, at der er stor forskel på den økonomiske og politiske situation, de enkelte lande i Centralamerika befinder sig i. Jeg vil derfor gøre et par bemærkninger til

det, udenrigsministeren har sagt om udviklingen i de enkelte lande.

Jeg vil starte med El Salvador, hvor sikkerhedsstyrkerne deltager i en systematisk terror, der omfatter tortur, forsvindinger, henrettelser uden dom af modstandere af regeringen såsom præster, fagforeningsmedlemmer, medlemmer af flygtninge- og nødhjælpsorganisationer, læger osv.

Siden Napoleon Duarte overtog præsidentposten, er der godt nok fra officielt hold iværksat nogle forholdsregler for at undersøge disse dødspatroljers overgreb, og det synes vi er godt. Men det har desværre ikke været nok til at sætte en stopper for dødspatroljernes modbydelige virksomhed.

Jeg er helt enig med udenrigsministeren i, at valget i juni 1984 af den kristelig-demokratiske Duarte ikke har medvirket til nogen væsentlig forbedring af situationen i landet, og jeg er også enig i beklagelsen af, at de forhandlinger, der har været ført mellem guerillastykkerne og regimet, ikke har resulteret i en fredelig løsning af konflikten.

Situationen i Guatemala har desværre mange lighedspunkter med den i El Salvador. Også her udfører dødspatroljerne deres modbydelige virksomhed, og selv om valget sidste weekend kunne give håb om en tilbagevenden til et civilt styre efter 15 års militærregime, er det endnu uvist, om valget er begyndelsen til en demokratisk udvikling, eller om der blot er tale om at give det hidtidige militærstyre en lidt mere demokratisk facade.

Også Honduras befinder sig blandt de lande i verden, hvor menneskerettighederne mest systematisk undertrykkes. Samtidig tillader regimet, at de såkaldte contras opererer i Nicaragua fra baser i Honduras, ligesom det snævre militære samarbejde mellem Honduras og USA med afholdelse af fælles militærøvelser tæt ved grænsen til Nicaragua er med til at øge spændingen i regionen og tvinger Nicaragua til at ofre så meget på militæret, at det undergraver landets økonomi.

Jeg vil godt sige, at heller ikke Nicaragua kan gå fri for kritik. Også her tilbageholdes politiske modstandere uden dom, og der er sket uacceptable overgreb bl.a. mod misquitoindianerne. Men det bør i samme åndedrag siges, at den terror, de CIA-støttede contraer udøver, er langt værre. Der er pålidelige rapporter om, at contraerne systematisk bruger